

наче въ това время, когда-то тойзи островъ струваше торговія съ Индія, просто-то сосѣдство бѣ поводъ на пріятелство, а гостолюбіе-то камъ чужденцы-те една должностъ и наслажде-ніе. Когда ся извѣствхъ че моя-та сосѣдни-ца е получила другарка, отидохъ да я посѣтя, за да ся отнеса полезень, ако е возможно, и на една-та и на друга-та. Видѣхъ у Госпо-жа Латуръ лице привлекателно, кое-то изды-хаваше благородіе и меланхолія. Понеже тогда приближаваше да роди, рекохъ и на двѣ-те какъ за полза на нихны-те чада, и вонстина за да предварятъ да не бы дошлъ и ся устрои-лъ другъ тамо, пристойко бѣ да си сподѣлятъ земля-та на долина-та, кой-то содержава двадесе-ть арпанты. Направиха ми настоятель да го раздѣля какъ-то судя.

А азъ я раздѣлихъ на двѣ почти равни части. И една-та часть содержаваше окресно-сть-та отъ облачный оный камень, отъ гдѣ-то извира рѣка-та Латаніерска, даже до страмный отворъ, който гледашъ въ высота-та на мо-гила-та, и кой-то называвать Ембрасура. Плос-кость-та на тая земля толко е полна съ каме-ни и ямы, щото едвамъ може пѣвкой да ходи